

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَإِذْ قَالَ لَقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ
 إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ . . .
 وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلِ أَفْضَلَ مِنْ آدَبٍ حَسَنٍ.

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimizin insanoğluna lütfettiği en kıymetli nimetlerden biri aile olmaktır. Zira aile güvendir, dayanaktır, sığınaktır. İyilikte yardımlaşmak, el birliğiyle kötülüğe engel olmaktır. Aile aynı zamanda insanı geleceğe hazırlayan en önemli kurumdur. İnsan ilk eğitimini ailesinden alır. Karakteri aile ocağında şekillenir. Sevgiyi, saygıyı, dürüstlüğü önce anne babasından öğrenir.

Ailede anne ile birlikte babaya da önemli görevler düşmektedir. Babanın sorumluluğu ailesinin maddi ihtiyaçlarını karşılamaktan ibaret değildir. Merhamet eğitimi almış, güzel ahlakla donanmış, değerlerini benimsemiş bir nesil yetiştirmek her babanın öncelikli sorumluluğudur. Hutbemin başında okuduğum hadis-i şerifte Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: **“Bir baba çocuğuna güzel ahlaktan daha değerli bir miras bırakmış olamaz.”**¹

Aziz Müminler!

Baba olmak, Hz. Nuh misali evladının imanla şereflenmesi için gayret göstermektir.

Baba olmak, Hz. İbrahim misali duayı dilinden düşürmemektir. İtaatkâr bir kul olabilmek için Allah’a sığınmaktır.

Baba olmak, Hz. Yakup gibi zorluklar karşısında metanetini korumaktır. Ne kadar ağır olursa olsun dünya imtihanını sabır ve tevekkülle karşılamaktır.

Baba olmak, Hz. Lokman gibi evladına şefkatle öğüt vermektir. Ona doğruyu ve yanlışı, haramı ve helali öğretmektir.

Değerli Müslümanlar!

Baba olmak, âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimizin sünnetinin izinde yürümektir. Allah Resûlü (s.a.s), örnek bir aile babasıydı. Çocukları arasında hiçbir ayırım yapmazdı. Kızı Fatıma’yı görünce ayağa kalkar, elinden tutar, şefkatle öper ve kendi yerine oturturdu.² O sadece kendi yavrularına değil bütün çocuklara anlayışlı davranırdı.

Peygamberimizin terbiyesinde büyüyen Hz. Enes, Resûl-i Ekrem’den şöyle bahseder:

“Resûlullah’a on sene hizmet ettim. Vallahi bana bir kez olsun ‘Öf!’ bile demedi.”³

Muhterem Müminler!

Çocuklarımız bizden ilgi ve şefkat bekler. Yanımızda değerli olduklarını hissetmek ister. Hayatı öğrenirken, kendilerine rehberlik edecek pusula, sığınacakları liman olmamızı arzu eder. Öyleyse günlük hayatın koşuşturması ve geçim telaşı içinde çocuklarımızı ihmal etmeyelim. Dinine, vatanına ve bütün insanlığa faydalı nesiller yetiştirmek için her türlü fedakârlığı gösterelim. Yavrularımızı sevgimizden, ilgimizden ve duamızdan mahrum bırakmayalım.

¹ Tirmizî, Birr, 33.

² Ebû Dâvûd, Edeb, 143, 144.

³ Müslim, Fedâil, 51.